

Publicerad 2013-03-26 23:11 av Mona Nordkvist

## **Tunneln**

Jag går och går  
men tycks  
inte komma någonstans

Det är mörkt  
och jag ser knappast  
var jag sätter  
mina fötter

Jag sätter  
den ena foten  
framför den andra  
och hoppas  
att jag inte trampar  
i någon grop

Så småningom  
blir det svarta  
till grått

Det ljusnar  
lite i taget

Nu kan jag se  
var jag går  
även om jag halkar  
ibland

Det är  
halt och ojämt  
svårt att gå

Plötsligt  
mörknar det igen  
för att ljusna  
efter ett tag

Det gråa  
blir allt ljusare

Där borta skymtar  
en öppning

Den kommer närmare  
blir tydligare  
och till slut  
ser jag den  
klart

Klarheten ger liv  
och jag känner  
hur det bubblar  
i mitt bröst

Tankarna  
får vingar

och vingarna växer

När jag kommer dit  
ska jag dansa  
det som kallas  
livets dans

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mona Nordkvist med Poeter.se id #44136 innehar upphovsrätten